Ч. 238. Субота 2 падолиста (20 жовтня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і р. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в н. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рада державна. — Війна на Балкані.

Конвент сеніорів згодив ся, щоби ізза делеґацийної сесиї по четверговім засіданю відбули ся ще засіданя дня 11 і 12 падолиста; потім пленарні засіданя будуть відбувати ся рідко, зате часто будуть відбувати ся засіданя комісий. Заявили ся за відосланем кількох предложень без першого читаня до комісиї, а також за прискоренем нарад в буджетовій комісиї.

В субкомітеті для социяльного обезпеченя, який радив також протягом ферий, порішено, що Галичина і Буковина, як краї економічно слабші, мають мати окремі постанови що-до обезпеченя на старість. Ті постанови уложать заступники країв в порозуміню з правительством, коли комісия справить ся з законом загальним для решти Австриї. В нарадах субкомітету, котрий порішив отсї постанови, брав участь від руского парляментарного клюбу пос. др. Евген Левицкий. Др. Левицкий виготовив вже свій проект уреґульованя справи обезпеченя для Галичини і Буковини, а другий такий проект виготовив також пос. др. Окуневский. Оба згадані проекти будуть предметом нарад, коли справа обезпеченя в нашім краю стане актуальною.

В дальшій части буджетової розправи пос. Дашиньский на вступі обговорював справу виборчої реформи до сойму. Більше як 700.000 мужчин повисше 24 літ в Галичині не має виборчого права до сойму. Дальше обговорював галицкі відносини, шкільні, санітарні та кредитові. Торговля є в застою наслідком убийчого заниканя кредиту, зарядженого під проводом Австро-угорского банку.

Урядники огірчені на правительство і парлямент. До сего долучує ся ще марево війни. Бесїдник нічо не має против війни полудневих Славян, коли би за сею війною не стояла Росия, а ми знаємо, що се значить. Бесїдник сам ще видів у Львові здетронізованого болгарского князя Александра Батенберґа, котрий мусів утікати наче вязень в позиченій одїжи, ратуючи житє перед „освободителькою“ Росиєю. В нашій уяві стають страшно поранені трупи Александра Обреновича і Драґи. Чиї руки були тоді окровавлені? Була се росийска дипльоматия, без якої сей заговір був неможливий. З записок Куропаткина виходить, що за послїдних 200 літ Росия вела 128 воєн. Експанзия Росиї не вдержить ся ані коло границь Австриї, ані на балканьскім півострові. По кождім пораженю, по кождій війні Росия починає нову війну. Ледви минуло 6 літ по заключеню мира в Портсмет, Росия тимчасом проковтнула вже цілу державу, Персию, а тепер забирає ся до проковтненя Монґолиї. Таким способом в тих двох столїтях з малого Великого князівства московского, повстала найбільша мілітарна держава на сьвіті, в якій сто народів, сто мов, сто віроісповідань терпить під одним і тим самим кнутом. Там жиє 25 міліонів Українців, котрих перед двіста роками Росия також „освободила“ і терплять нечуваний язиковий і релїґійний угніт. Там жиє 14 міліонів Поляків. Істория Польщі виказує богато змагань висвободити ся з ярма сеї „освободительки“ Славян. Чотири рази в однім столїтю підприймали ми кроваві боротьби, а хоч за кождим разом побороли нас, в польскім народі жиє велика державна творча сила.

Прошу взяти під увагу Кавказ, росийску Вірменію, Туркестан, Фінляндию — всі ті краї терплять тяжкий угніт національний, політичний, державний і віроісповідний. Не зважаючи на росийский „конституціоналізм“ — тактика Росиї цілком не змінила ся, противно напружене націоналізму стає ся все більше. З вірних Фінів зробили ся революціонери.

Обговоривши відтак небезпечність росийского націоналізму, котрого вістре звернене против Австриї, бесїдник промовляв в обороні потрійного союза і заявив, що єго сторонництво бажає удержаня мира. По промовах ще кількох бесїдників закрито засїдане.

---

27)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

Париский маґістрат займав ся перед кількома роками тим інтересним народцем шматярів і на основі обчислення і спостережень прийшов до слідуючого висліду:

В Парижи жиє около 40.000 осіб з того, що призбирують на сьмітю. Тоті бідні людиска, що як тоті жуки гнійники лиш вічно в сьмітю порпають ся і з нею по части лиш образово, по части же таки направду женять, ділять ся на кілька катеґорий, можна би сказати, на кілька станів, бо нігде в сьвіті люди і всілякі званя не люблять так дуже і так гордо сполучати ся в окремі товариства, як в сім краю рівности.

Аристократами між шматярами суть т. зв. „плясієри“. Они здобули собі звичаєм то право, що виносять із середини дому так звану „пубеллю“ і ставлять єї перед двері від улиці, де дожидають воза, що вивозять сьміте. Назва „пубелля“ „poubelle“ (скриня або пака на сьміте) пішла від назвища префекта Пубелле, за котрого заведено ті скрині і до того ще всі на один модель. За то, що они що дня досьвіта перед сходом сонця виконують за дозорця дому ту роботу, то мають право перші порпати ся в пубеллї і їм попадає ся в руки найцінійша добича, старе одїне, останки страв, цїлі фляшки, кусні вугля, стара кухонна посудина, яку хтось лишив, коли випровадив ся і т. д. Тоті плясієри (placiers) — міскі подорожні виходять на роботу зі своїми візками, до котрих деколи запрягають навіть якогось осла. Громадка зложена з родичів і двоє або троє трохи старших дїтий заробляють пересічно по яких дванайцять франків. Єсть яких 15.000 плясієрів, котрі призбирують річно 219.000 тон відпадків і беруть за то 13,140.000 франків.

Друге місце по них займають „бігуни“; они можуть приступати до скринь зі сьмітєм аж тоді, коли вже плясієри своє вызбирали. Они мусять вже вдоволяти ся лиш кістьми, подертим папером, шматами та побитим склом. Їх робота єсть дуже трудна і приносить їм на день около півтора франка. Того рода шматярів єсть около 24.000 і они призбирують річно около 182.500 тон, вартости яких 11 міліонів франків.

Наконець єсть ще около 1000 „нічних птиць“, послідні останки давних так численних справдешних шматярів, котрі в ночи з кобелею, гачком і ліхтарнею ходять улицями і випорпують, де лиш можуть, якісь старі шмати. Тих справдешних шматярів позбавила зарібку пубелля і їх тепер дуже мало. Лиш ще дуже старі люди, що навикли від молодости до того, не хотять, ба й не можуть покинути тої роботи, котра їм на день, чи радше на ніч, приносить не більше як яких 90 сантимів.

Єсть мале число підприємців, котрі що дня рано закупоувують від шматярів весь їх товар на вагу по незмінній ціні і заставляють робітниці сортувати той товар у великих шопах. З костий роблять ручки до щіточок або мелють їх, бавовняні шмати продають до фабрик паперу а з вовняних материй виробляють рід т. зв. ренесансового сукна. Є торговельники, котрі на тім інтересі доробили ся міліонів. Они обходять ся впрочім зі шматярами дуже добре, літом, коли для них найгірша пора року, бо маючі люди повиїзджали з міста і нема достаточно відпадків, досить значні зачети, бо аж до сто франків. Шматярі бувають з батька на сина а дехто бере ся до сего зарібку, коли вже не має чого вчепити ся. Коли же вже хтось раз пристав до шматярів, то не так легко їх покидає.

Париські жебраки.

Париж як многими иншими річами так і своїми жебраками нагадує полудневі сторони Европи. Що правда, в Парижи далеко не так богато жебраків як приміром по еспаньских та італіяньских великих містах, але в Парижи впадають в очи ті многі сліпі і калїки, які пропхожих на улицях а головно на мостах зачіпа-

Мимо турецких донесень о многих побідах, не підлягає сумнівови, що турецка армія потерпіла під Ліле Бурґас другу тяжку поражку. Подробиць битви поки що нема, бо болгарский штаб зі взглядів тактичних здержує ся з їх оголошенєм, однак є фактом, що армія турецка зістала відкинена о кількадесять кільометрів в сторону Константинополя, куди в слід за нею поспішить головна сила болгарска.

В Македонії приготовлює ся похід на Солунь. Чорногорці займили Іпек, фльота грецка острови Тазос, Імброс і Страті на Еґейскім мори.

Про битву під Ліле Бурґас телеґрафують такі загальні вісти з Софії:

Софія (Аґ. болг.) По обопільній борбі, яка вивязала ся з головними силами турецкої армії в силі 150.000 людий на лінії Бунар Гіссар Ліле Бурґас, а котра тревала 3 дні, армія болгарска цілковито побила неприятеля і приневолила его уступити з укріплених становищ. Армія болгарска переслідувала неприятеля, який в неладі і переполосі уступив до Санай і Чорльо. Болгари здобули богато армат, прапорів і величезну скількість муниції та забрали богато полонених. Страти болгарского войска розмірно незначні. Села коло Ліле Бурґас і Мараш на захід від Адриянополя спалені. Турки всіх мешканців християн вирізали. Спалили они також всі села в околици Мельника, на полудне від гір Родопе.

Софія (Аґ. болг.) Під Ліле Бурґас Болгари переловили оногди два поїзди з поживою і муницією.

Софія (Аґ. болг.) Зведена на лінії Ліле-Бурґас-Сарай битва була незвичайно завзята. Турецка армія під Назимом пашою, розбита, уступила майже в панічнім переполосі до Чорлю, полишаючи трупи і ранених.

З приводу сеї битви пише Neue fr. Presse: Побіда болгарской армії означує імовірно конець війни. Болгари вже в поході на Константинополь, від котрого ділить їх віддалене кількадесять кільометрів. Балканьскі держави маміряють переговорювати з Туреччиною безпосередно і не бажають собі посередництва Европи. По програній битві Турки не мають вже ніякої армії, ні на всході, ні на заході. Мир отже вже близький.

Войскові знатоки так кажуть о теперішній ситуациї: Турецкі войска в панічнім відвороті з Ліле Бурґас на Чорлю. Їх всхідне крило коло Візи могло ще держати ся і осягнути деякі успіхи, але по відкиненю головної сили зпід Ліле Бурґас також і всхідне крило зістало приневолене до відвороту в напрямі Істранджи. Фронт, який був на лінії Ліле Бурґас-Віза, є тепер на лінії Чорлю-Істрандже.

„Wien. Allg. Ztg." пише: Без приміру є в історії случай, аби ціла держава дістала ся в кількох днях в руки ворога. Турки суть панами ще в Константинополи і на просторі яких 100 кільометрів коло Солуня. Битва під Ліле Бурґас буде становити найпамятнїйшу карту в военних річниках. Є она заповідию кінця турецкого панованя в Европі.

Новинки.

Львів, 1 падолиста 1912.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував практикантів концептових Намістництва Стеф. Кульчицкого, дра Ан. Арґасїньского, Бол. Ґавенду і Ів. Пухальского конципістами Намістництва.

Президент Галицкої Дирекциї почт і телеграфів переніс ад'юнкта будівництва Кипр. Вацнїка з Тернополя до Львова а асистента почтового Файвля Шлятінера з Сокаля до Перемишля.

— Сумні вигляди на будучність. Яко дальший причинок до вістий про страшне нещастє, яке стрітило наших хліборобів, нехай послужить слідуюча звістка із Самбірщини: Між народом журба о кусник хліба. По осінних зливах наступив мороз з 26 на 27 і з 27 на 28 жовтня, та довершив лиха. В горах наших під Туркою крайна нужда, ні паші, ні хліба, а що буде в зимі? Слухати оповідань селян, то серце крає ся. Приходять батьки до своїх синів, та журять ся, як їх будуть могли удержати, коли самі нічого не зібрали і нічого не мають. Гірняки закуповують бульби в Самбірі на полі і платили перед морозом по 5 К за корець, а тепер по морозі ціна підскочить.

— Дивна сегорічна осінь! По великій студени настало значне тепло. Вчера падав трохи дощ, а нині зовсім погідно і красний день, а термометр показує в полудне 11 степенів тепла. Тимчасом з Харкова на Україні настала вість, що там настали сильні морози і доходять до 13 степенів.

— Нещаслива пригода в поїзді зелізничім. З поїзду зелізничого, який оногди вечером о 9 год. 45 минут їхав з Кракова до Львова випала дитина кондуктора Івана Ровіньского. Дитина приперла ся до дверий вагона, котрі очевидно або не були замкнені або замки були так лихі, що двері самі за малим потисненем могли відскочити. Нещаслива дитина сильно потовкла ся, а крім того зломила ще собі ніжку в колїнї.

— З зелізниці. Ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові оголошує в Gazet-ї Lwowsk-ій розписане конкурсу на доставу центрального огріваня.

Речинець вношеня оферт минає 16 грудня 1912 о год. 12 в полудне.

— Конкурс. Gazeta Lwowska оголошує в ч. 249. В цїли наданя на шк. р. 1912/13 трох стипендий з наукового фонду для рускої молодіжи в квоті річних 210 К розписано конкурс з речинцем до вношеня подань найдальше до 15 падолиста с. р. О сї стипендиї можуть старати ся правника або фільософи рускої народности. Подання заосмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтво убожества, фреквентацийне сьвідоцтво і кольоквіяльні, можливо також і сьвідоцтво з відбутих державних іспитів, а що до компетентів з першого року також сьвідоцтво зрілости, треба вносити в конкурсовім речинци до ц. к. Намістництва за посередництвом дотичного деканату на університеті.

ють. Мости в Парижи то взагалі улюблене становище жебраків, що й зовсім природно, бо тут буває особливо великий рух а жебраки стають тут докучливі лиш якійсь одній части жителів міста. Майже кождий міст в Парижи, що веде через Секвану, не виймаючи на примір хоч би й моста Куленкур, що знаходить ся на Монмартрі, має своїх жебраків і нема сумніву, що тоті люди мають умову між собою, після котрої обовязали ся не влазити один другому в дорогу. Як они то роблять, годі знати, але то певна віч, що той сам сліпий стоїть все на тім самім місци і ніколи другий конкурент не відбирає єму зарібку.

Може тут щось і полиция жебракам помагає і забезпечує тим людем їх місце зарібку та старає ся о то, щоби хтось непокликаний тут не влазив. Як би й не було, то правда, що полиция не робить уличним жебракам трудности у виконуваню їх ремесла, підчас коли церковні жебраки мусять з паламарями жити в згоді, коли не хотять, щоби ті їх виганяли. Як жебраки на мостах так і жебраки в церквах мають свої певні становища і кажуть, що они мусять ділити ся своїм зарібком з паламарями, коли не хотять, щоби ті їх від церковних дверий проганяли.

Побіч тих жебраків, що не зміняють свого становища, а котрі по найбільшій части сліпі або без ніг, суть ще такі, що волочать ся, але все-таки не виходять поза свій округ, що знов виглядає на то, як колиб між тими жебраками була якась умова. Ті вандрівні жебраки звертають по найбільшій части на себе увагу публики своїм співом. Розуміє ся, що то не спів лиш якесь заводжене, вівкане, бо то й мусить бути поганий спів, щоби тим більше викликував милосердиє у людий. Також не треба гадати, що париcкі жебраки співають якісь побожні пісні; серед парискої публики, видко, викликує то далеко більше милосердиє, коли якийсь старий дід або якась старуха, котра ледви держить ся на ногах, дрожачим від студени і голоду голосом виспівують, як то в чудово краснім місяци маю віддавала ся любов в їх серци.

Та й музика помагає парискому жебрацтву, але вже менше як деинде; на голос можна борше спустити ся, бо то й дешевше і більше приносить зиску. Катаринки в Парижи то вже велика рідкість, бо префектура полиції не видає вже нових концесий, отже вигравають ще лиш старі катаринкарі. На особливу увагу заслугує жебрацкий інструмент, уживаний лиш у Франциї т. зв. віель (vielle). Інструмент той видає тихійший і поважнїйший голос як катаринка і єсть то безперечно найінтереснїйша і найприятнїйша музика париских жебраків на улицях міста.

Хто не грає і не співає, той старає ся в инший спосіб, от хоч би якоюсь голосною промовою звернути увагу на себе. На передмістю, де я мешкав, являв ся правильно раз на тиждень старий, впрочім поважно і здорово виглядаючий жебрак, котрий в малих перервах відзивав ся голосно: „Мої панове і пані! Поручаю ся вашому доброму серцю!" Слова ті вимавляв він так зручно мов би якийсь актор і хто его перший раз чув, не м г здержати ся, щоби не дати єму якої милостині; але коли ті слова чує ся цїлими роками, то чоловік стає все-таки байдужний а навіть і недовірчивий.

Та й зовсім природно, бо як деинде так особливо в Парижи єсть богато жебраків, для котрих жебрацтво єсть ремеслом і они старають ся всїлякими хитрими способами вшискати людий доброго серця. Коло уряду почтового недалеко від мого помешканя стояв жебрак, котрому в якийсь дивний спосіб голова трясла ся і дрожала. Показало ся небавком, що то був хитрий жебрачиско. Коли ішов на місце свого зарібку, або коли призбиравши трохи гроша, ішов деинде, то голова єму зовсім не трясла ся.

Ще хитрійший спосіб придумав був собі инший жебрак, котрий літом ходив по місцях, де при тротоарях або площах стояли столи реставрацій або каварень, при котрих сидїли гості. Чоловік той прийшовши до якого стола не стояв і не жебрав але лїз таки під стіл і нараз витягав звідтам кусник хліба і чим скорше пхав его в рот та заїдав хапчиво. Очевидно бідачиско був дуже голоден, хто знає, може й день або два не мав нічого в роті. Люди милували ся над ним і наділяли щедро. Але коли відтак переконали ся, що він не лиш під кождим столом, але й що дня знаходив кусники хліба для себе, тоді не один став недовірчивий і недавав жебракови нічого. Показало ся, що той чоловічиско придумав собі хитру штучку: той кусник хліба, який він здоймав із землї, мав він вже наперед в руці.

Що остаточно і на жебрацтві можна доробити ся гроший, се звістна річ а париских жебраків поучає о тім історня „дідуся Антона" свого часу загального звістного, горбатого діда, котрий помер в 1892 р. а у котрого знайдено неменше лиш 96.000 франків банкнотами, золотом і сріблом. Але бо й „дідусь Антін" був собі неаби яким жебраком. Він був так сказати би Наполеоном церковних жебраків. Він позискав був собі ласку старшини і богатих людий трох париских церков і був так сказати би війтом дідів в тих церквах. Він призначив їм місця коло дверий в тих церквах а они мусїли єму за то часть своїх доходів віддавати.

(Дальше буде).

— **З житя американьских Русинів.** „Новий Край" доносить: П. Семен Демидчук, відпоручник українських просьвітних товариств в Галичині, їздить тепер по руских місцевостях в Сполучених Державах, де урядже віча і збирає складки на фонд „Рідної Школи" в Галичині. З днем 24 жовтня д. Демидчук зачинає свою подорож по Канаді і того самого дня відбуде ся віче в Торонто, Онт., на котрім він буде говорити. Наші сьвідомі одиниці по цілій зах. Канаді а особливо учителі прислужать ся немало народній справі і успішний місиї добр. Демидчука, постаравши ся наперед запросити его на наші рускі кольонії в Манітобі, Саскачевані і Альберті і помогти ему в урядж уваню віч і колект на наші просьвітні ціли в Галичині. — Бажаємо, щоби канадийскі Українці приняли прихильно достойного гостя а в грошевій підмозі на народні ціли не дались завстидати перед американьскими Українцями.

Щоби улекшити п. Демидчукови об'їздку по Канаді, завязав ся, згідно з его бажанем, в Вінніпеґу комітет ріжних українських відтінків в Канаді і сей комітет нині відносить ся до усіх канадийских Українці з просьбою, щоби:

1) орґанізували в своїх місцевостях комітети для устроєня мітинґів, на котрих міг би говорити п. С. Демидчук;

2) заняли ся збіркою фондів на „Рідну Школу", в місцевостях, в яких не можливо буде п. Демидчукови явити ся;

3) доносили комітетови в Вінніпеґу про свою діяльність, засягали від него всяких потрібних информаций і пересилали зібрані жертви на руку касиєра комітету д. Т. Стефаника, 856 Мейн Ст. Вінніпеґ. За всіми информациями просимо удавати ся на адресу секретаря О. Жеребкого, Бакс 3743 Вінніпеґ.

Всі жертви будуть оголошені в часописях а гроші переслані до Галичини безпроволочно.

Т. Д. Ферлей, предсід.; О. Гладун, заст. предсід.; О. Жеребко, секретар; Н. Гладкий, заст. секр.; Т. Стефаник, касиєр; М. Ґлова, заст. касиєра. Комітетові: Ів. Навізовский, Е. Козловский, Ю. Чорній, Ю. Ситник, Мир. Стечишин, В. Кудрик, Я. В. Арсенич, Й. А. Дима.

Про іменоване руско-католицкого епископа для Канади доносить „Нов. Край", що в ровпорядку сьв. Столиці зазначено між иншим, що руский епископ буде підлягати Апостольскому делеґатови а свою резиденцию буде мати в Вінніпеґу.

Як важне було іменоване другого руского епископа для американьских Русинів, можна вже з того зміркувати, що як в деяких сторонах північної Америки знайшли ся люди, що зачали між рускими виходцями ширити православіє так знов в Канаді зачали Методисти (анґлійска протестантска секта) ширити між Русинами свою віру. Як енерґічно забрали ся Методисти до сеї роботи в провінциї Альберта, видко з того, що там недавно отворено в місточку Чепмен захоронку для руских дівчат під зарядом якоїсь пані Чейс. Заходом і за помочию сеї самої орґанізациї виходить майже вже рік руска релігійна часопись „Канадиєць" в Едмонтон, під редакцією якогось п. Белеґая. В Торонто знов друге якесь методистичне жіноче товариство рішило — як також „Нов. Край" доносить — отворити з днем 1. грудня виховавчу школу для руских дівчат в місті Едмонтон (Альта). До сеї пори товариство зібрало 1.200 долярів на сю ціль.

— **Новий еміґраційний закон Канади** звучить так: Всі еміґранти, що приїзджають до Канади між 1. днем падолиста а 28. лютого, мусять виказати ся, що мають найменше 50 долярів в своїм посіданю, коли они повнолітні а по 25 дол. за кожду особу понизше 18 літ разом з коштом перевозу на місце призначеня в Канаді. З під сего права виймає ся фармерских робітників і служниць, які докажуть еміґрацийним властям, що они мають запевнену роботу. Сі еміґранти мусять мати гроші на кошт перевозу на місце призначеня. Еміґранти мужеского чи жіночого пола, їдучи до своїх кревних або рідних, які годять ся їх приняти, не потребують виказувати ся вимаганою повисше сумою, однак мусять мати гроші на кошти їзди до місця призначеня. Вільні отже суть від квоти, коли: 1) жінка їде до мужа; 2) дитина до родичів; 3) сестра або брат до брата; 4) малолітний до замужної сестри, та коли 5) родичі їдуть до сина або доньки.

— **Переїхане.** До „Kur. Lwow." доносять зі Збаража: Сегорічний сезон зимовий, заінавґурований пригодою, котра мабуть буде коштувати житє людске. В понеділок вечером на „тернопільскім передмістю" зачепили сани незвістного по імени властителя о переходячу гостинцем селянку Анну Суходольску і потягнули єї за собою та волікли кількадесять метрів. Той, що поганяв коні, видячи, що стало ся, на перший крик жертви і сьвідків тої пригоди, затяв коні і почав втікати. Нещасливу привезено до маґістрату, де лежить без притомности зі страшно змасакрованою майже оскальпованою толовою і лицем. Жандармерия слідить за виновником.

Телеґрами.

Відень 1 падолиста. Панцирний кружляк „Мария Тереса" вислано до Солуня в цїли охорони консуляту і австрийских горожан.

Білград 1 падолиста. Войско сербске посуваючись з Велес (Кипріл) до Прілепа, заняло Дреново, важну позицию турецку.

Софія 1 падолиста. Турецкий кружляк „Гамідіє" вистрілив до морскої ліхтарні на розі Еміне межи Бурґасом а Варною девять ґранатів і ушкодив єї. Правительство запротестує против того ушкодження будівлї, котра служить виключно лиш до мирних і культуральних цілий.

Атини 1 падолиста. Армія грецка в Епірі заняла без опору Амоґі коло Пентепіґадія. Село Турки перед тим спалили. Ґен. Сепункакіс заняв кілька позиций стратеґічних.

Константинополь 1 падолиста. 32 батальони сирийскі відошли з Алеппо і по переході через гори Таврос будуть відставлені баґдадскою зелїзницею, щоби опісля відійшли на поле війни.

Константинополь 1 падолиста. Число магометаньских родин, котрі втекли тут із сторін де веде ся війна, заєдно збільшає ся і мабуть виносить вже звиш 10.000. Правительство і приватна добродійність орґанізують акцию ратункову. Жена австро-угорского амбасадора, маркіза Палявічіні розвиваючи велику діяльність на річ Червоного Півмісяця, роздала втікачам поживу і одінє.

Константинополь 1 падолиста. Анґлійский амбасадор відбув вчера конференцию з великим везиром, котра тревала годину.

Руско-польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (оправка 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релігія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія— 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6<u>00</u> вечером до 5<u>59</u> рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
 *) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
 †) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58·), 11·00.
 *) до Станиславова. †) до Коломиї. .) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
 §) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
 *) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29***), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
 †) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
 *) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
 *) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
 *) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
 †) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
 *) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
 §) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
 †) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
 *) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
 *) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відвічає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові

улиця Ягайлоньска число 3

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати
на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).